

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Sestdiena, 1997. gada 1. februāris

● Nr. 9 (6726)

NEDEĻA LATVIJĀ

Valsts prezidents Guntis Ulmanis jaunās valdības veidošanu atkal uzticēja Andrim Šķēlem. Jauno valdību, kā paziņoja Andris Šķēle, veidos Demokrātiskā partija «Saimnieks», «Latvijas ceļš», «Tēvzemei un brīvībai» un mazo frakciju grupa — katrai būs trīs lielo ministru amati. Valdības veidošanās sākies otrdien, ka Andris Šķēle piedāvās partijām jaunās valdības modeli.

Saeima pieņēma likumu par sauszemes transporta līdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Likums stāsies spēkā no šī gada 1. augusta.

Ministru Kabinets akceptēja un nodeva tālākai izskatīšanai Saeimā grozījumu projektu Latvijas Civilprocesa kodeksā. Grozījumi paredz, ka nodeva par pieteikumu sevišķās tiesāšanas kārtības lietās būs 5 lati, bet par pieteikumu lietās par uzņēmumu maksātnespēju — 100 lati. Tīks izmainīti arī kancelejas nodevu apmēri. Piemēram, par tiesas sprieduma vai lēmuma atkārtotu izsniegšanu iekasēs 2 latus, par izziņas — 0,5 latus.

Ministru kabinets par valsts slimokases direktori līdz 1997. gada 1. maijam iecēla Ināru Bluķi.

Latvijas ārlietu ministrs Valdis Birkavs ceturtdien devās uz Šveici, lai piedalītos pasaules ekonomikas forumā Davosā. 1. februārī viņš vadīs pusdienu darba sesiju par Centrāleiropas un Austrumeiropas aktivitātēm. Davosā Ārlietu ministram paredzētas vairākas tikšanās ar citu valstu pārstāvjiem. 3. februārī Valdis Birkavs Ženēvā parakstīs sadarbības līgumu starp Latviju un Starptautisko migrācijas organizāciju.

Rīgā notika ASV aizsardzības departamenta un Latvijas Aizsardzības ministrijas divpusējās sadarbības grupu tikšanās. Apspriešot jautājumus par militārās drošības atbalsta programmu, reģionālās drošības aspektiem un aizsardzības sistēmas reformu.

Rīgā notika triju Baltijas valstu labklājības ministriju pārstāvju tikšanās, kurā tika apspriesta savstarpēja Baltijas valstu līguma par palīdzību sociālajā nodrošināšanā izpilde.

Otrdien akreditācijas rakstu Latvijas Valsts prezidentam Guntim Ulmanim iesniedza jaunais Krievijas Federācijas vēstnieks Aleksandrs Udaļcovs. Tiekoties ar Saeimas priekšsēdētāju Alfrēdu Čepāni, viņš oficiāli apstiprināja, ka Saeimas priekšsēdētājs tiek ielūgts 17. un 18. februārī apmeklēt Krieviju.

Latgales apgabaltiesa ar brīvības atņemšanu uz 17 gadiem notiesāja Līvānu iedzīvotāju J. Romanovu, kurš pagājušā gada 17. marta rītā izdarīja bruņotu uzbrukumu Līvānu policijas iecirknim.

Eiropas čempionāta kvalifikācijas turnīrā Latvijas izlase ar 82:86 zaudēja Krievijai. Ta kā arī Igaunija piedzīvoja zaudējumu ar 80:86 spēlējot ar Vāciju, Latvijas izlase nodrošinājusi savā grupā trešo vietu un gandrīz simtprocentīgas iespējas iekļūt Eiropas čempionāta finālturnīrā, kas vasarā notiks Spānijā.

Preiļu rajona skolēniem — sava avīze

«Viss notiek... Saule uzlec un riet, pulksteņi iet, draugi satiekas, jauns gads piedāvā jaunas iespējas, liek sapurināties. Tu esi daļa no darbības, ritma. Tu esi piederīgs tam, ka viss notiek...»

(No laikraksta «Viss Notiek...»)

Pirms nepilna gada mūsu «namiņā» dzima pārdoša ideja — izveidot rajona skolēnu avīzi. Bet pat visskaistākā un vislabāk ideja nepiepildās pati no sevis. Ir vajadzīgi šīs idejas pāņemti, darbīgi cilvēki. Un tādi ir gan «namiņā», gan rajona skolās.

Pirmā numura veidošanā piedalījās Inga Surgunte (Preiļu Valsts ģimnāzija), Māra Nipere un Anna Keirāne (Aglonas internātgimnāzija), Inese Šeļegoviča (Rušonas pamatskola), Vīgars Kaktinieks (Jaunsilavas pamatskola), Inga Rjaboškapova (Rudzātu vidusskola), Zane Krasnais (Preiļu 1. pamatskola). Par avīzes «sīkajiem smieklīņiem» rūpējās Vija Jaševa un Evita Briška (Priekuļu pamatskola) un Līvānu 1. vidusskolas 7.c klase, bet par avīzes nosaukuma noformējumu un zīmējumiem — Dana Voronkina (Preiļu 1. pamatskola).

Īpašu paldies gribu teikt Preiļu BJC metodiķei Ilgai Peiseniecei un laikraksta «Novadnieks» atbildīgajai sekretārei Tamārai Elstei.

Un tā — 29. janvāra pēcpusdienā lasītāju vērtējumam tika sniegts Preiļu rajona skolēnu avīzes «Viss Notiek...» pirmais numurs, par kura iznākšanas finansiālo pusi rūpējās rajona padome.

Aija Caune,
Preiļu bērnu un jauniešu
centra direktore

● Pirmajā rindā no kreisās Vīgars Kaktinieks, Anda Tērauda, Zane Krasnais, Anna Keirāne, Māra Nipere. Otrajā rindā no kreisās Inga Surgunte, Roberts Dreimanis, Inese Šeļegoviča, Iveta Lietāuniece, Vija Jaševa, Evita Briška, Dana Voronkina.

● Kā jau istā prezentācijā.

J. Silicka foto

● Intrīģejošs mirklis — no mapes «namiņa» skolotājas Ilga un Aija izņem avīzi, lai to izdalītu klātesošajiem vērtējumam.

LAUKU AKTUALITĀTES

Konkursa rezultāti būs zināmi pēc nedēļas

Otrdien rajona lauksaimniecības departamenta telpās strādāja komisija, kura izvirzīs kandidātu rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītāja amatam. Konkurssam pieteicās 15 pretendenti, uz pārrunām ieradās 13. Tie bija dažādu lauksaimniecības nozaru speciālisti, kuriem ir arī praktiskā darba pieredze.

Pretendentu uzklaušija komisijas priekšsēdētājs — Latvijas Lauksaimniecības konsultāciju centra direktors Valdis Blūms, komisijas locekļi — Daugavpils rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītājs Viktors Kalāns un rajona lauksaimniecības departamenta direktors Jānis Vucēns. Speciālists, kurš turpmāk vadīs rajona lauksaimniecības konsultācijas biroju, tiks nosaukts pēc nedēļas.

Zemnieku federācijas kongresā

Rīgā notika Latvijas Zemnieku federācijas kongress. Pēc kongresa tā delegāte Silvija Dreijere «Novadniekam» pastāstīja:

— Kongresā piedalījās 165 delegāti no visiem Latvijas rajoniem. No mūsu rajona Zemnieku federācijas biedriem uz kongresu aizbrauca Valdis Čaunāns, Aldis Meikulāns, Andris Vainods un Silvija Dreijere.

Par Latvijas lauksaimniecības problēmām un perspektīvu kongresā runāja zemkopības ministrs Roberts Diļa. Diskusijā aktīvi iesaistījās visu novadu delegāti. Zemniekus ļoti uztrauc pašreizējā ekonomiskā situācija, visvairāk — dīzeldegvielas augstā cena. Akcīzes nodokli atmaksā vēlāk, bet naudu dīzeldegvielas iegādei zemniekam vajag tūlīt. Zemnieki ir sašutuši par «Latvenergo» tarifu paaugstināšanu. Šie fakti ļoti būtiski ietekmēs produkcijas pašizmaksu. Delegāti runāja arī par licencētājam lopkautu un citām problēmām, kas sadārdzina ražošanu, par brīvo Baltijas tirgu, izteica prognozes, kā tas var ietekmēt Latvijas tirgu. Pagaidām zemniekam nav īstas skaidrības par subsīdiju piešķiršanu. Īpaši tas attiecas uz kredīta procentu dzēšanu par iegādāto tehniku.

Par federācijas priekšsēdētāju ievēlēja Ojāru

Petrevicu (Liepājas rajons), par priekšsēdētāja vietniekiem — Jāni Rozentālu (Talsu rajons) un Ritu Čigāni (Jelgavas rajons). Zemnieku federācijas valdē ir ievēlēta arī Preiļu rajona pārstāve — Silvija Dreijere (Galēnu pagasts).

Notika pirmā valdes sēde

Trešdien Rīgā notika jaunievēlētās Zemnieku federācijas valdes sēde, kurā piedalījās Silvija Dreijere.

Valdes locekļiem sadalīja darba pienākumus. Silvija Dreijere būs atbildīga par lopkopību un risinās ar to saistītos jautājumus, informēs zemniekus par jaunāko likumdošanu, sadarbību ar lauksaimniecības produkcijas pārstrādes uzņēmumiem. Iznāks arī Zemnieku federācijas avīze, lai tās biedriem būtu pilnīga informācija par federācijas darbu.

Var praktizēties Anglijā

Latvijas zemkopjiem no 14. līdz 23. martam tiek organizēts seminārs Anglijā. Tā tēma — «Zemkopības kultūru audzēšana — maksimāla resursu izmantošana».

Šo semināru atkārtoti un tradicionāli organizē Austrumjorkšīras grāfistes Bishop Burton koleģiā sadarbībā ar Latvijas un ārzemju draudzības biedrību savienību. Tiek piedāvāts iepazīties ar Anglijas zemnieku pieredzi un atziņām šādos jautājumos: zemnieku saimniecības efektīva vadīšana; Eiropas Savienības priekšrocības un problēmas; valsts atbalsts lauksaimniecībā, subsīdiju politika; graudu sēklas pareizas izvēles politika; graudu kvalitātes izvēlējums; kaitēkļu apkarošana un tai pieļaujamās devas; apkārtējās vides piesārņošana un organiskā mēslojuma izmantošana; tehnikas un citu resursu racionāla izmantošana, biznesa plānu veidošana un finansu kontrole; plānošana un marketings.

Apmācību kursu daļēji apmaksā Anglijas Starptautiskās palīdzības koordinācijas centrs, bet katra zemnieka dalības maksa ir Ls 350: lidojums uz Londonu un atpakaļ; apmācību kurss koleģijā; viesnīca un ēdināšana; kursu tulkojums latviešu valodā; ekskursija pa Londonu, Jorku, Vindzoru.

Pieteikšanās — līdz 15. februārim. Sīkāka in-

formācija var iegūt lauksaimniecības departamentā pie Jāņa Desaiņa.

Zemniekus satrauc jaunais nodoklis

Sīļukalna pagastā, kur zeme piešķirta 400 lietotājiem, dabā tā iemērita tikai 130 cilvēkiem. Vēl mazāk pagasta īpašnieku savu zemi reģistrējuši Zemesgrāmatā. Kā teica Valsts zemes dienesta kadastra daļas vecākā inspektore Sīļukalna pagastā Janīna Blūzma, zemnieks atkal ir uz liela pārdomu ceļa. Kāpēc?

Lauku cilvēkus ļoti satraukušas izmaiņas likumdošanā. Zemes lietotājs līdz šim nodokli maksāja tikai par zemi, bet tagad, kad zeme, mežs, pat krūmi un mājas tiek reģistrētas Zemesgrāmatā, viņam būs jāmaksā arī īpašuma nodoklis. Piemēram, ja zemnieka kopējā īpašuma novērtējums būs Ls 7-8 tūkstoši, gadā viņam būs jāsamaksā aptuveni Ls 100.

Tas nozīmē, ka jāuzaudzē viena cūka vai liellops, lai samaksātu nodokli. Daudzi zemnieki ir atjaunojuši vai uzcēluši jaunas saimniecības ēkas, dzīvojamās mājas un ir iztērējušies līdz pēdējam santimam. Šī problēma satrauc arī pagasta padomi, jo pagasta budžetā lielākie ieņēmumi ir no zemes un īpašuma nodokļa. Zemnieki nesteidzas ierakstīt savu īpašumu Zemesgrāmatā, jo rēķina, ka būt zemes lietotājam ir izdevīgāk.

Sīļukalna pagasta zemes lietotājiem īpašuma tiesības atgūt traucē arī tas, ka savā laikā mainījušās pagasta robežas. Ir bijis gan Viļānu, gan Varakļānu rajons, tāpēc arhīvos ļoti grūti sameklēt vajadzīgos dokumentus. Tikai Stīmienes baznīca saglabājusi savu arhīvu, un šai draudzei piederošajiem ir vienkāršāk saņemt dokumentus. Vidsmuižas draudzes arhīvā dokumentu gandrīz nav.

Marta beigās noslēgsies zemes reformas pirmā kārtā. Līdz šim laikam visiem zemes lietotājiem jāprecizē sava īpašuma robežas, tāpēc ziemā, kad robežu ierādīšana dabā nav iespējama, zemes dienesta speciālisti papildinā projektus, lai robežas tajos būtu skaidri iezīmētas. Ar pavasara iestāšanos robežu ierādīšana dabā turpināsies.

A. Iljina

RIEBIŅU

Par to, kā Daugav's abas malas mūžam nesadalās

25. janvāra diena pēc atkušņiem un slapja sniega vērpētēm atnāca ar salu un saulē mirgojošām lāstekām pie māju jumtiem. Dabas mātes labais noskaņojums arī cilvēkos vairoja priecīgas domas — par to, ka arī pelēkajai ikdienai ir sava zelta maliņa. Ar skanīgām dziesmām un draudzīgiem atkalredzēšanās smaidiem uz lūpām Riebiņu pagastā ieradās 1995. gada uzvarētāji konkursā «Sakoptykais Latvijas pagasts».

Pie pagastnoma durvīm pirmais pieripoj kurzemnieku baltais autobusiņš. Liepājas rajona Vērgales pagasta ļaudis bija mērojuši vistālāko ceļu. Un viņiem pirmajiem skanēja Riebiņu pagasta dziedājošu sievu apsveikums (savas pastāvēšanas desmit gadu vēsturē viņas visu Latviju izbraidījušas, tuvās un tālās malās tādās apdziedāšanās dziesmas vaļā rāvušas, ka klausītājiem vaigi svīluši).

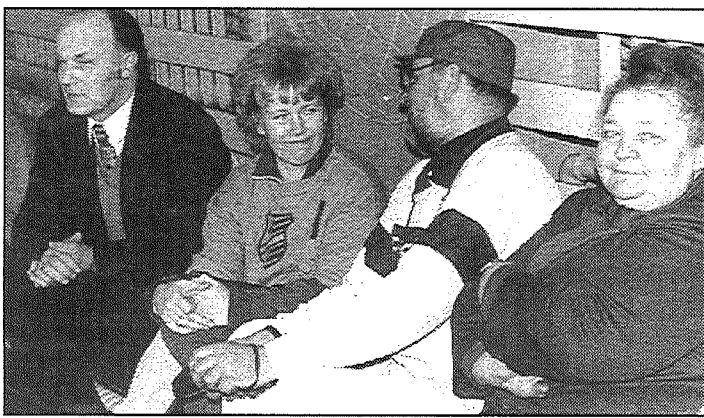
Kuplā skaitā ieradās viesi no Cēsu rajona Raunas pagasta un Bauskas rajona Išliķes pagasta.

*Reitā agri saule lēce
Soltu rosu nūtraukdama,
Agri goja Laimes mote
Ļaudim laimi vāldama.
Vinam lyka montu, slavu,
Ūtram gudru padūmeņu.*

Un tā — visi atkal kopā. Četri sakoptykie, čaklākie, darbīgākie Latvijas pagasti. Viņi netur savas panākumu sveces zem pūra, bet labprāt dalās savā starpā ar veiksmēm, jaunām idejām, mērojas spēkiem gan nopietni, gan pa jokam.

Organizējot šo tikšanos Preiļu rajonā, Riebiņu pagasta padomes priekšsēdētāja Anna Daugavvanaga saviem kolēģiem piedāvāja iespēju noskaidrot, kurš tad no sakoptykajiem pagastiem ir spēcīgākais sporta zālē. Izrādās, ka šis priekšlikums visiem nāca īsti pa prātam, ko arī pierādīja vairāk nekā trīs stundas ilgās sacensības Riebiņu vidusskolas plašajā sporta zālē.

Pagastu padomju deputāti, dažādu iestāžu darbinieki azartiski spēlēja basketbolu, meta šautriņas, juta līdzī saviem stipriniekiem ārmreslinga un virves vilkšanas sacensībās. Gluži vai Rīgas Sporta pils līdzjutēju cienīgi skanēja uzmundrinošie saucieni, kad komandas centās pierādīt sevi jautrības stafetē. Te sasiētām kājām, te velteņiem slidot pa grīdu... Kāds no viesiem to visu sa-

● Lūk te viņi ir — Latvijas sakoptyko pagastu saimnieki no abiem Daugavas krastiem: Andris Neimanis no Cēsu rajona Raunas pagasta, Māra Bite no Bauskas rajona Išliķes pagasta, Haralds Bekēris no Liepājas rajona Vērgales pagasta un Anna Daugavvanaga, mūsējā.

līdzināja ar reālo dzīvi, sak, gluži kā pagasta budžetu plānojot, jākuļas uz priekšu kā sapītām kājām, i tad nevar zināt, kurā vietā paslidēsi un pakritīsi.

Cēsu rajona Raunas pagasta padomes priekšsēdētājs Andris Neimanis kādā brīdī starp «sarauj» teica:

— Mēs braucām uz Riebiņiem ar lielu patiku un interesi. Kad pirmo reizi sanācām kopā, riebiniēši atstāja ļoti patīkamu iespaidu. Un tagad mums ļoti gribējās redzēt, kāda tad īsti ir Latgale. Balta, gaiša, ar iztīrtiem un nokaisītiem ceļiem. Lai arī nav tik bagāta kā Kurzeme un Zemgale, tādus atklātus un sirsniņus cilvēkus negadās bieži sastapt.

Riebiņu pagasta padomes priekšsēdētāja Anna Daugavvanaga ar savu mieru un labestību pievelk gluži kā magnēts. Mēs apunājamies par kopīgām problēmām ne tikai šādās tikšanās reizēs, bet arī bieži sazvanāmies. Tas vieno un palīdz.

Kad lielā sportošana bija galā, saule jau taisījās uz rietu. Ciemiņi vēl paspēja aplūkot paju sabiedrības agrofirma «Turība» zirgu stajlus, kur steliņģos savus jaunus saimniekus gaida 140 rudie, bērie, palsie, dābolainie. Riebiņos izaudzētos šķirnes zirgus vēl pirms pāris gadiem labprāt pirka itāļi, dāņi, vācieši, nemaz nerunājot par naudiņiem pircējiem NVS valstīs. Un gan jau pirms vēl, par to ir pārliecināts arī «Turības» priekšsēdētājs Romualds Kavinskis.

Tikšanās ar kādreiz visā padomijā slavenā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» priekšsēdētāju lielākajai daļai viesu bija patīkams pārsteigums. Četrdesmit divu gadu laikā, kas pavadīti šajā amatā, piedzīvots un pierdzēts daudz. Nomainījušās iekārtas, li-

kumi, tomēr nemainīgs palicis darba tīkums. Riebiņu pagasta ļaudis ir pierādījuši, ka tur godā ne jau mantu un slavu, bet gudru padomiņu.

Nakts debesīs mirgoja zvaigznes, kad Latvijas sakoptyko pagastu vīri un sievas iegriezās nelielajā katoļu baznīciņā, kuras torņi slejas tieši pretī «Turības» administratīvās ēkas logiem. Iegriezās, lai vienotos kopīgā lūgšanā, jo Tēvzei taču visiem viena.

Tagad, kad ciemiņi uz savām mājām Zemgalē, Kurzemē un Vidzemē aizveduši (uzdrošināties cerēt) patīkamas atmiņas gan par Latgali, gan par Riebiņiem, pajautāju pagasta padomes priekšsēdētājai Annai Daugavvanagai, vai tik tā nebija pēdējā tikšanās, jo tuvojas taču vēlēšanas. Bet viņa atbildēja, lūk, ko:

— Ja arī vēlēšanās būs pārmaiņas, tās taču netraucēs mūs tikties. Kopš pagājušā gada maija, kad tikāmies Išliķē (un rudenī arī Raunā), esam ne tikai iepazinušies, bet arī iepatikušies cits citam. Draudzēties arī turpmāk mums nevienam nevar liegt.

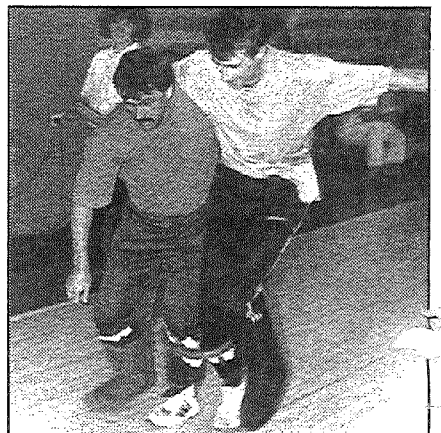
Tādās reizēs var uzzināt tik daudz jauna un interesanta. Pieredzes apmaiņa ir viena varena lieta. Šoreiz sarunājām, ka maijā brauksim uz Vērgali. Bija pat priekšlikums sarīkot kādas istas sacensības nevis pa jokam. Droši vien tā arī būs. Mums arī ir labi sportisti, spēcīgas komandas, ko lielajā sporta laukumā citiem pretī stādīt.

● Vēl mirklis un atskanēs jo skaļš «urā!» — Riebiņu pagasta virves vilcēju komanda uzvar sāncenšus. Saka, vissvarīgākais esot pareizi sadalīt vietas pie

● Varbūt Riebiņu pamatskolas saimnieki šo jauno grīdas «spodrināšanas» veidu gribēs izmantot ikdienā? Nav slikti, nūdien nav slikti!..

● Pagasta godu jautrības stafetē kopā ar Arnoldu Šmeikstu, lai gan sasiētām kājām un velteņos, tomēr no sirds aizstāvēja istenis riebiniētis rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns.

No paju sabiedrības agrofirma «Turība» priekšsēdētāja Romualda Kavinska uzstāšanās pagastu tikšanās laikā

Tagad jau tikai pensionāri atceras, kādā veidā kādreizējie kolhozi tika pie saviem nosaukumiem. Pavisam vienkārši — atbrauca no rajona centra kārtējais poļitruks ar veselu sarakstu, kurā ieteicami nosaukumi sarakstīti. Tā arī tapa Ļeņina, Marksa,

Suvorova, Kaļiņina, Engelsa kolhozi, kaut gan šiem vīriem ne sapņos nebija rādījušies tādi Preiļi vai Riebiņi. Līdzīgi radās arī «Krasnij Oktjabrj».

Tagad mūsu ciltslietu zootehnikā šķirnes telītēm pēc sarakstiem vārdus dod. I tad ņem vērā, kāds bijis mātes, kāds tēva vārds. Vismaz jēga lielāka.

Kad veidojām agrofirma, «Turības» vārdu izvēlējāmies. Tomēr ne tik daudz mantas no bagātības dēļ, bet lai nosaukumā cilvēki justu kārtību un stabilitāti. Tas ir mobilizējošs elements.

Bija mirklis, kad arī paju sabiedrība jutās kā uz svariem — būt vai nebūt. Izturējām. Palika kadri, palika vadītāji, gudri

un zinoši speciālisti.

1995. gadu beidzām ar aptuveni 25 procentus lielu rentabilitāti, neskatoties uz visām nepatīkšanām, ko atnesa «Banka Baltija». Tagad esam izmācīti — paju sabiedrībai atvērti konti piecās bankās, dolāros, latos, vācu markās.

Esam pārliecināti, ka Latgales laukos vispareizākais ceļš ir pašiem ražot lauksaimniecības produkciju, pašiem to pārstrādāt un pašiem arī realizēt. Rudenī visiem bija lielas problēmas ar «Rīgas miesnieku» — zemnieki nevarēja sagaidīt naudu par nodotajiem lopīņiem. Tā bija situācija, kad viņi ar saviem laņiņiem deva lielajam gaļas pārstrādātājam bezprocenta aizdevumu.

Izeja ir pašiem savu lauksaimniecības pārstrādes uzņēmumu izveidē. «Turībai» ir maizes, desu, piena, konditorejas, kartupeļu pārstrādes cehi. Ir un ar labām sekmēm darbojas astoņi veikali: pieci Daugavpilī, divi Preiļos un viens tepat Riebiņos.

Efekts acimredzams — šodien gatava produkcija, rīt tā ir veikalā, bet parīt nauda jau atgriežas paju sabiedrības kasē.

1972. gada aprīlī man piešķīra Sociālistiskā Darba Varoņa nosaukumu un Zelta zvaigzni. Es nekautrējos par to un arī neataiso šo apbalvojumu nevienam pārdot, jo ne jau par politiku un skaistām runām man to visu piešķīra. Pamatā bija darbs. Un šis likums nav mainījies arī tagad.

Riebiņu pagasts skaitļos un faktos

- Riebiņu pagasts izveidojās 1950. gadā, kad tajā apvienoja daļu Daugavpils apriņķa Preiļu pagasta teritorijas un kādu daļu arī no Rēzeknes apriņķa Silajāņu pagasta.
- 1975. gadā tika pievienots toreizējais Pieniņu pagasts.
- Riebiņu pagasta kopplatība ir 11000 hektāru. Tajā skaitā ir 6846 hektāri lauksaimniecībā izmantojamās zemes. 2740 hektārus aizņem meži, no kuriem 340 hektāri ir valsts meži, bet 200 hektāri pašvaldības meži.
- Pagastā zemi apsaimnieko 917 saimniecības, no kurām 98 ir reģistrētas kā zemnieku saimniecības. Pārējās ir piemājas saimniecības. Protams, lielākais zemes apsaimniekotājs ir paju sabiedrība agrofirma «Turība».
- Šī gada 1. janvārī pagasta teritorijā dzīvoja 1725 cilvēki, no kuriem 469 pensionāri, bet 880 darba spējīgajā vecumā.
- Pērn aizsaulē aizvadīti 35 pagasta ļaudis, bet šūpuļa liksts cirsta tikai 17 maziem zēniem un meitenēm. Kopā ar baznīcu pagastā reģistrētas tikai piecas laulības.
- Riebiņu pagastā darbojas viena skola, ir divas sakaru nodaļas. Par pagasta ļaužu veselību gādā viena ambulance un viens feldšeru punkts. Ir savs zobārsts, terapeits, strādā medicīnas māsa un divi feldšeri. Ir divas aptiekas, vienā no kurām var iegādāties zāles arī veterinārām vajadzībām.
- Pagasta pārziņā ir divas bibliotēkas, kurās nekad netrūkst lasītāju, kā arī Riebiņu vidusskolas bibliotēka.
- Pagasta teritorijā darbojas divas katoļu baznīcas, viens pareizticīgo un viens vecticībnieku dievnams.
- Riebiņu pagastu šķērso Feimankas upīte, vietējos ļaudis un atpūtniekus priecē Pieniņu ezers.

PAGASTS

Vai dāvinātam zirgam zobos neskatās?..

To, kas pāri citu pagastu padomju priekšsēdētāju un padomju deputātu galviņām nāca jau pirms vairākiem gadiem, Riebiņu pašvaldība sagaidīja tikai pagājušā gada sākumā. Paju sabiedrība agrofirma «Turība» nodeva pagastam komunālo saimniecību.

Ka tā tas būs un notiks, bija skaidrs jau iepriekš — ūdensapgāde, kanalizācija un siltums ciematniekiem jānodrošina pašvaldībai. Taču paju sabiedrība atdeva pagastam tikai daļu, tas ir, vienu ūdens-torni un ciemata kanalizācijas sistēmu. Katlu māja palika «Turības» īpašums, jo paju sabiedrība nedomāja pārtraukt darbnīcu, garāžu, kantora apkuri. (Cita lieta dzīvojamās mājās, kur dzīvokļus to saimnieki tajā laikā jau bija privatizējuši. Daļa irnieku par siltumu nebija spējīgi samaksāt, bet paju sabiedrība vairs nevēlējās viņus dotēt.)

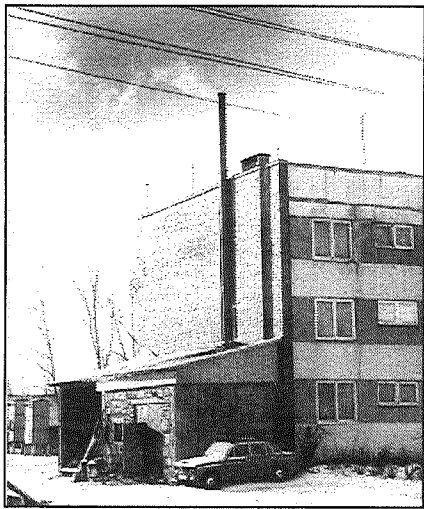
Tika izveidots pašvaldības uzņēmums «Tornis». Anna Daugavvanaga uzskata, ka vajadzīgas vēl lielas pūles, lai vecais ūdensstornis strādātu, vecie sūkņi pumpētu ūdeni.

Protams, ūdens piegāde un kanalizācija pašvaldībai ir dārgs priekšs. Ja «Turībai» iedzīvotāji maksāja par to tikai pārdesmit santīmus, pagasts nekādu dotēšanu nevarēja atļauties. Cenas vajadzēja paaugstināt. Noteiktā summa vēl vairāk palielinājās, kad mainījās elektroenerģijas tarifi.

Skaidrs, ka cilvēkos tas izsauca neapmierinātību. Daudzi nemaksāja mēnešiem ilgi. Pagasta padome tad sūtīja brīdinājuma vēstules, skaidroja, ka pagastam nav tādu līdzekļu, lai visu izdarītu bez maksas. Galu galā dzīvokļi jau privatizēti par pajām, sertifikātiem vai naudu — tātad, privātpašums. Nav vairs komunisma laiki, kad varēja visus labumus gaidīt no valsts.

Pagastā aprēķinājuši, ka būtu vajadzīgas vismaz pieci simti tonnas šķidrā kurināmā, lai nodrošinātu ar siltumu ciemata iedzīvotājus. Dabiski, padome pieņēma lēmumu atteikties no dzīvokļu apkurināšanas ziemeļiem, jo pagastam tādu līdzekļu nav. Nereāli bija arī vajadzīgo summu iekasēt no siltuma patērētājiem.

Pagājušajā ziemā paju sabiedrība vēl uzturēja «dzīvību» apkures sistēmā, jo ziemas vidū nevar atstāt cilvēkus ledusaukstos dzīvokļos. Toties jau pavasarī Anna Daugavvanaga sāka aicināt uz sapul-

● Kā bezdelīgas ligzdas daudzdzīvokļu mājai pielipināta neliela kurinātava. Skats nekāds jauks vis nav, toties iemītniekiem silti un karsts ūdens krānā — kad vien vēlies.

cēm ciematniekus, lai izskaidrotu situāciju un liktu viņiem pašiem sarosīties savā labā. Vienīgais solītis, ko pagasts varēja spert pretī, bija divdesmit lati katram dzīvoklim, kur vēlējās izmūrēt krāsnis apkurei.

Daļa iedzīvotāju nolēma izveidot sabiedrības, meta kopā naudiņu, pie daudzdzīvokļu mājām būvēja nelielas kurinātavas, Līvānos vai Tukumā iegādājās apkures katlus, pirka malku, algoja kurinātājus.

Protams, ciemata ainavai šis risinājums nenāca par labu. Te mazi skursteņi, te pie mājām kā bezdelīgu ligzdas pielipinātas kurinātavas ar malkas krāvumiem. Toties izeja atrasta, un tas ir galvenais.

Starp citu, līdz ar komunālās saimniecības nodošanu pagastam, ciematā beidza kursēt arī atkritumu savācējmašīna. Tagad divas reizes nedēļā gar visām daudzdzīvokļu mājām brauc onkulis ar zirdziņu, kur ratiem pierikota kaste. Iedzīvotāji izmet atkritumu spaini, ieber onkulim savā noteiktos santīmus un ir laimīgi, ka nevajag laužīt galvu, kurā grāvi vai pažobelē tos izmest.

Tā jau saka, ka dāvinātam zirgam zobos neviens neskatās. Tomēr gribas vai nē, bet Riebiņos tie komunālās saimniecības «zirga» zobi ir varen cauri. Un pagastam vēl kādus gadus uz priekšu ir visai mazas cerības ko labot.

Raunā, Īslīcē, Vērgalē...

Un Riebiņos arī... Vienādi balts sniegs, vienādi zaļš rudzu zelmenis. Un cilvēku vēlēšanās dzīvot labāk, turīgāk, priecīgāk.

Raunas pusi pati daba lutina — kalni un lejas, krāšņi pilskalni, vēsturiskas teikas un nostāsti. No pagasta ļaudīm tas prasa ne tikai lielu darbu, bet arī līdzekļu ieguldījumus.

25 līdz 40 hektārus lielas, bet stipras zemnieku saimniecības, kas jau atspērušās. Ķieģeļu ceplis, neizputinātā «Lauktechnika». Konkursa «Sējējs» 1995. un 1996. gada laureāti.

Arī zemgalieši vienmēr ir bijuši grūti saimnieki, kas neķer vēju ar cepurēm. Varbūt tāpēc Īslīcē ir stipra paju sabiedrība «Lidums» un visā Latvijā pazīstamie «Internacionālie vīni», Zviedrijas un Latvijas kopuzņēmums «Bērzkalni», kas nodarbojas ar kokmateriālu eksportu.

Pagasta pamatskolā mācās vairāk nekā četri simti bērnu, bet vēl trīs simti vidusskolēnu brauc uz Bausku.

Starp citu, pagasts par saviem līdzekļiem uz Latvijas un Lietuvas robežas uz cēlis robežpārejas punktu, lai cilvēkiem nevajadzētu pusotra simta kilometru liku-

mu mest, ja sadomā uz baznīcu vai latviešu kapiem Lietuvas pusē tikt.

Vērgales pagasts izstiepies 25 kilometru garumā no Liepājas līdz Sakai un ir pats lielākais rajonā. Mūsu mazie zemes pleķīši, protams, nevar turēt līdz 100, 200 un pat 250 hektārus lielām zemnieku saimniecībām.

Sava piena pārstrādes rūpnīca, kokzāģētava, lieliska atpūtas bāze, uz kuru vasarās plēstīn plēšas ārzemnieki, kūdras fabrika, bērnu daržs, kas nekad nav pārtraucis darbu, muzejs, mākslas skola.

Riebiņi — skaisti zirgi, melnraibu govju ganāmpulki, jauks parks, čakli cilvēki, kuri turas pretim grūtībām. Astoņi veikali, lauksaimniecības produkcijas pārstrādes uzņēmumi. Vienīgā normāli strādojošā paju sabiedrība Preiļu rajonā — gandrīz vēsturisks retums mūsos.

Latvijas četri pagasti — kā mazas pērlītes garā spožā virtēnē. Viens no tiem te pat pie mums. Vai tikai viens? Vai tie citi nevar kļūt tikpat sakopti, koši, lai izskanētu pāri visai Latvijai? Protams, ka var. Vajag tikai atcerēties, ka rokas darba nebija, bet zinājās padarīt.

Sakoptība nav tikai zāles applāušana durvju priekšā

Pagājušajā vasarā, kad kopā ar Latgales televīziju apmeklējām apmeklējām Riebiņu pagastu, lai iepazītos ar sakoptākajām mājām, mūs visur pavadīja kāds jauns cilvēks. Tas bija Imants Zariņš. Kopš pērnā gada maija viņš ir pagasta lauksaimniecības darba organizators.

Rajonā tādu pavisam ir vienpadsmit. Bet radās šis amats laukos bijušā zemkopības ministra Alberta Kaula laikā. Varbūt tā ir kārtējā nautas izšķiešana? Nebūt

nē, jo cilvēks, kurš ir lietas kursā par lauku dzīves aktualitātēm, kuram zemnieki var padomu lūgt, kurš savāc viņus kopā, organizē, vajadzīgs itin visos pagastos. Riebiņos lieta ir vienkāršāka, jo darbojas paju sabiedrība, tajā ir speciālisti. Bet ko lai dara citu pagastu zemnieki, kuri nav raduši patstāvīgi domāt, plānot, interesēties par zinātnieku ieteikumiem lauk un lopkopībā?

Pajautāju Imantam, ar ko viņam nākas nodarboties visbiežāk?

— Daudz laika aizņem organizatoriskas dabas jautājumi. Piemēram, kamēr tikām galā ar «Rīgas miesnieku». Tagad šis uzņēmums jau pilnībā norēķinājies ar mūsu zemniekiem par gaļu. Vienam cilvēkam noteikti jābūt lietas kursā, nav nekādas vajadzības likt zemniekiem katram pašam risināt jautājumus, kurus līdz loģiskam iznākamam var aizvadīt viens speciālists.

Arī minerālmēsļu iegāde, ligumu slēgšana ar Jēkabpils cukurfabrikā un jautājumi, kas jārisina man, lai zemniekiem nav velti jātērē laiks un līdzekļi.

Vācu informāciju un apkopojumu ziņas arī lauksaimniecības departamentam, statistiķiem. Tas prasa daudz laika, vajadzīgs arī transports. Daudzos pagastos tā ir viena no lielākajām problēmām.

Uzskatu, ka mūsu zemnieki kļūdās uzskatot, ka viņu zināšanas laukkopībā, zemkopībā, agroķīmijā, ekonomikā ir pietiekamas produktīvai saimniekošanai. Pagājušajā gadā no rajona lauksaimniecības departamenta brauca speciālisti,

● Riebiņu pagasta dārzniecei Inārai Upeniecei tagad «klusais» periods, lielie darbi sāksies pavasarī. Toties lauksaimniecības darbu organizators Imants Zariņš aizņemts cauru gadu.

lai iepazīstinātu zemniekus ar zinātniskām atziņām. Bet klausītāju skaits noteikti varēja būt lielāks.

Tas, cik tīri un ražīgi ir mūsu labības lauki, cik daudz plāvās ganās tīršķirnes lopu, arī ir solis uz pagasta sakoptību. Jo tā nav tikai zāles vai nātru applāušana mājas durvju priekšā. Tiesa, pagasta cilvēku attieksme pamazām mainās. Vēl pirms pāris gadiem pat pagasta centrā auga nezāles. Tagad tā vairs nav, arvien vairāk kļūst skaistu un sakoptu māju, kur nav kauns nevienu svešinieku pagalmā ievest. Pagājušajā vasarā visi jau līdz jūnijam bija skopušies. Tikai retajam vajadzēja atgādināt, ka laiks ņemt izkapti rokās.

Kad pagājušajā vasarā bijām ciemos Raunas pagastā, mūs pārsteidza viņu skaistais parks, kas pēc platības ir vismaz trīs reizes lielāks nekā Riebiņos. Tur visi celiņi nošķīpelēti, smiltīm noklāti un akmeņiem nostiprināti. Mums šajā ziņā vēl ļoti daudz darāmā, ceram, ka pagasta ļaudīm talkā nāks arī skolēni.

Riebiņu parks varētu kļūt par vietu, kur cilvēkiem pulcēties priecīgos brīžos. Pagājušajā gadā Pēterdienā tur dejojām līdz rīta gaismai. Tā bija varena balle. Ja sakopsim savu ciematu, tas nozīmē, ka droši varēsim aicināt pie sevis tūristus ne tikai no pārējiem Latvijas novadiem, bet arī no ārzemēm. Vērgales pagastā, piemēram, ar lauku tūrisma vasarās nopelna tik daudz, ka līdzekļu pietiek, lai ziemā maksātu algas bērnu daržā audzinātājiem, citiem darbiniekiem, paliek pāri pat vēl remontiem.

Paldies, mīlie pagastu ļaudis!

Liekas, vēl pavisam nesen mums, «Novadnieka» darbiniekiem, ienāca prātā ideja veidot pagastu lappuses. Pirmā bija par Aglonas pagastu — tikpat baltā un sniegotā ziemas vidū, kā tagad. Pēc tam esam braukuši pa rajona ceļiem, kad pelkēs atspīd pavasarīgās debesis. Vasarā droši bridām ziedošās zaļu plāvās, lai sameklētu kādu raksturīgu ainavu. Rudeņos zemnieku mājas mūs priecējušas ar augļu dārzeņiem, bagātiem tīrumiem.

Pagastu lappusēs esam centušies atspoguļot pašvaldību vadītāju viedokļus par viņu ikdienu, darbu, problēmām. Jā, lielu un mazu problēmu viņiem bijis daudz. Ne velti vienā otrā pagastā jau nomainījušies to vadītāji. Tomēr dzīve iet uz priekšu un no viņu amata mantiniekiem prasa tikpat daudz spēka un enerģijas.

Ar patiesu gandarījumu mēs tagad atceramies tās daudzās zemnieku mājas, kur mūs sagaidīja laipni saimnieki, rādīja savus tīrumus, kūtis, ganāmpulkus. Bagātākajos novados mūsu zemnieku prieks un lepnums varbūt liktos tāds sīkums vien. Tomēr nekur citur Latvijā nav tik atsaucīgu, labestīgu, viesmīlīgu ļaužu. Nekur citur nav tik prasmīgu audēju, adītāju, puķu kopēju, maizes cepēju un alus brūvētāju.

Bieži vien, atgriežoties redakcijā pēc garas darba dienas, kas aizvadīta kāda attālāka pagasta nostūrī, mēs esam kolēģiem stāstījuši par gatavajiem brīnumiem. Ja nebūtu šo pagastu lappusiņu, daudzas interesantas lietas droši vien tā arī paliktu tikai šo pagastu ļaudīm zināmas.

Mūsu mērķis nebija rakties nebūšanās, kuru laukos, diemžēl, ir pietiekami. Mēs centāmies parādīt dzīves gaišās puses, jo katram pelēkam mākonim ir zeltīta maliņa. Arī tā drūmā tūce, kas tagad veļas pāri mūsu dzīvei, kādreiz nozudīs tālā pamalē. Citādi nemaz nevar būt, jo Latgales pakalnās un lejās dzīvo un strādā tik daudz labu un skaistu cilvēku.

Paldies, mīlie pagastu ļaudis, lai jums labi klājas! Un noteikti — uz atkalredzēšanos!

Lidija Kirillova

Materiālus sagatavoja Lidija Kirillova. Jāņa Silicka foto

Neatņemsim Sveču dienai seno nozīmi un skaistumu

Avīzē «Solis» izlasījis kardināla Julijana Vaivoda skaisto sprediķi par Sveču dienu, atcerējos piedzīvoto pagājušajā gadā Sveču dienā, dzirdēto un redzēto Latgalē.

Kardināla sprediķis sākās ar Lūkasa Evanģēlija vārdiem (2, 22): «Tanī laikā, kad Marijai bija pagājušas Mozus likumā noteiktās šķīstīšanas dienas, viņi nesa Jēzu uz Jeruzalemi, lai viņu stādītu Kungam priekšā.»

Sprediķim ir divas daļas. Svētie raksti rāda, ka šī diena ir saistīta ar Jēzus uzpurēšanu svētnīcā un Vissvētāko Jaunavu Mariju pasaules Pestītāja Māti.

Pats Dievs caur Elizabetes lūpām Jaunavas Marijas godību pielīdzina viņas dievišķā Dēla godībai: «Tu esi augsti teicama starp sievietēm un augsti teicams ir tavas miesas auglis.» (Lk. 1,42) Engēlis Viņu sveicināja vārdiem: «Esi sveicināta, žēlastības pilnā, Kungs ir ar Tevi!» (Lk. 1,28)

Vissenākie baznīcas tēvi jaunavu Mariju visciešāk saista ar Vissvētāko Trīsvienību, nosaukdami viņu par Dieva Tēva meitu, Dieva Dēla Māti un Svētā Gara Līgavu. Mums, ticīgajiem, vissvarīgākais Jaunavas Marijas godināšanas motīvs ir mūsu pašu labums no tā.

«Noņem no debesīm sauli, un nebūs dienas. Noņem Mariju un garīgā firmamenta un iestāsies tumsa priekš nabaga grēciniekiem un priekš nomaldījušajiem

lielajā, plašajā dzīves jūrā,» saka svētais Bernards. Atņem Aglonas Dievmātes brīnumdarīšanas spēku un nebrauks uz Aglonu simti tūkstošu svētoceļnieku.

Tātad, pirmā daļa Sveču dienā ir Dievmātes godināšana. Otrajā daļā ir cits mērķis, kas izteikts sveču svētišanas ceremonijā: «Tagad atlaid, Kungs, savu kalpu mierā, kā Tu to esi sacījis, jo manas acis ir skatījušas Tavu pestīšanu, ko tu esi sagatavojis visām tautām: gaismu pagānu apgaismošanai un slavu Tavai Izraēla tautai.» (Lk. 2,29-32)

Šo gaismu baznīca mums atgādina ar sveču pasvētišanas svinīgu ceremoniju. Šīs pasvētiņas sveces ticīgi dedzina svētās Mises laikā. Svece dod kristāmajam un mirējam rokā, kā arī dedzina pērkonā, negaisa vai citu dabas katastrofu laikā.

Kā saule ir fiziskā gaismas un siltuma avots, tā Jēzus Kristus evaņģēliskā mācība ir garīgās gaismas un garīgā siltuma un mīlestības avots. Tā mums apgaismo ceļu uz debesīm un iesilda mūsu sirdis mīlestībā uz Dievu un tuvākiem. Abās mācības daļās mēs visu redzam tik pievilcīgu un skaistu.

Pagājušajā gadā Sveču dienā atbraucis Arendoles draudzē uz dievkalpojumu, dzirdēju, ka cilvēki tikuši aicināti uz Preiļiem braukt maskās svinēt Sveču dienu. Atbraucis mājās, šo jauninājumu noskatījos televīzijā un nesapratu,

ko tas nozīmēja. Sveces nekas nesvētīja. Blūka vilkšana, zaķa ausis, govys aste te atgādināja nokavētas ķekatas, bet kāpēc nosaukums «Sveču diena»? Vai nebūtu bijis labāk nosaukt par ziemas masku balli vai kā citādi?

Pabijis divās baznīcās — pilnā ar dievlūdzējiem Daugavpils sv. Pētera un mazajā, bet šai dienā labāk apmeklētājā Arendolē —, es secināju, ka nebūtu vajadzīgs konkurēt, to taču darīja komunisti. Brīvajā Latvijā mums visiem kopā jāstrādā pie tradīciju atjaunošanas, kas bija pirms okupācijas. Veidojot jaunas, mums jāskatās, lai tās audzinātu labos tikumos bērņus un jaunatni.

Ateisma laikā, kad nevarēja sagraut baznīcu un ticību Dievam ar garīdznieku un ticīgo vajāšanām, izgudroja jaunu metodi, darot visu, ko dara baznīcā. Lauības dzimtsarakstu nodaļā pieņēma baltā kleitā, dedza sveces, uzvilka gredzenu. Kristīja bērņus, protams, bez ūdens un Dieva vārdiem. Sabiedriskajos kapu svētkos dziedāja «Ave, Maria!». Vai mums tāpat jādara šodien?

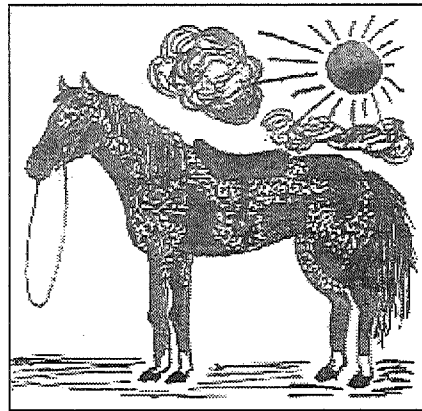
Ticīgā Latgalē! Latgales Televīzijā «sveču dienas» sarīkojumā nebija neviena vārda par baznīcu, bet izsnieklam ar liku svece dedzināja matus. Tādu tradīciju Latgalē nebija. Gods Preiļu ticīgajām, kas skaisti teica korespondentam — ejam uz baznīcu. Skatīties pārraidi, es domāju

— vai tādu liku svece vīrietim ieļiks mirstošā rokā?

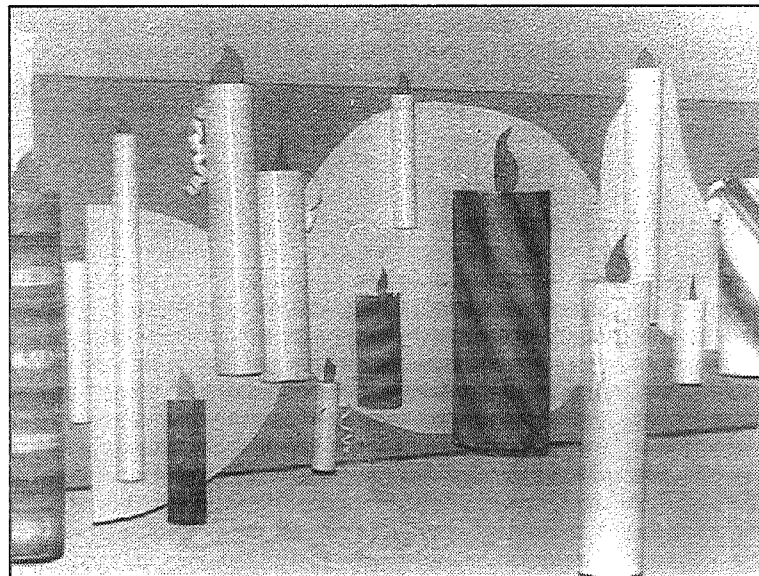
Noslēgumā gribu atgādināt Arendoles draudzei, ka Sveču dienā, 2. februārī, dievkalpojums plkst. 13.30 ar papildinājumu — Blazeja svētiņas pret kakla slimībām izdaišana un svētās Agates maizes un ūdens pasvētišana pret ugunsgrēka nelaimēm.

3. februārī un 5. februārī Arendolē dievkalpojuma nav.

A.Madelāns,
Daugavpils dekanis

● Ticējums: ja Sveču dienā saule uzspīd tik daudz, ka zirgu var pagūt iejūgt, — līdz Jāņiem būs labs laiks.
D.Voronkinas zīm.

● Sveču dienas noskaņai Preiļu 1. pamatskolā pēc zīmēšanas skolotājas Mariannas Abrickas ieceres izveidota sveču kompozīcija.
J.Silicka foto

Sporta klubs «CERĪBA» informē

Futbols

Preiļu kausa izcīņa minifutbolā I (1987.dz.g.)

Minifutbols — tas ir laikā un telpā koncentrētas emocijas. Jo sevišķi, bērnu izpildījumā. Par to varēja pārliecināties pagājušo sestdien un svētdien, kad par Preiļu kausu cīnījās visjaunākie — «G» grupas (1987.dz.g.) futbolisti. Priekšcīņās, ar laukuma saimnieku tiesībām bija pārstāvēti ar divām komandām. Otrā komanda bija gadu, divus un pat trīs jaunāka par pretiniekiem, tāpēc šoreiz nav nopietni jāņem spēļu rezultāti — vienam otram svarīgākais bija formas uzģērbšana un pati iespēja sacensties.

Rezultāti ar mūsu komandu piedalīšanās: Preiļi I — Daugavpils I 1:1, Preiļi I — Rēzekne 2:1, Preiļi I — Daugavpils II 0:4, Preiļi I — «Auda» 4:0, Preiļi I — Preiļi II 3:0, Preiļi II — «Auda» 0:3, Preiļi II — Daugavpils I 0:17, Preiļi II — Daugavpils II 0:23, Preiļi II — Rēzekne 0:15. Noslēguma tabula:

1. Daugavpils I	40—8	13
2. Preiļi I	10—6	10
3. Rēzekne	31—13	9
4. Daugavpils II	37—19	9
5. «Auda» (Rīga)	10—21	3
6. Preiļi II	0—61	0

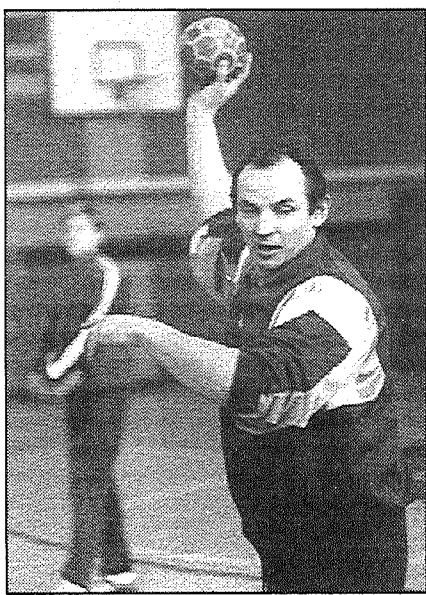
Nākošā Preiļu kausa izcīņa notiks 8. un 9. februārī, kad spēkiem mērosies 1986. gadā dzimušie futbolisti. Ciemos pie priekšcīņām būs viesi no Ukmeģes, Valmieras, Jēkabpils, Rēzeknes un Rīgas.

Pilsētas čempionāts minifutbolā

Aizvadītās kārtējās spēles: SCO — 1. pamatskola 5:4, «Šaitani» — «Parks» 1:5, Veterāni — Jaunieši 3:2, «Parks» — Veterāni 2:1, 1. pamatskola — «Šaitani» 9:8, Aglona — Jaunieši 1:22, Policija — SCO 4:8. Turnīra tabula pagaidām izskatās šādi:

1. Jaunieši	48—19	9
2. «Parks»	25—17	9
3. Veterāni	20—13	9
4. SCO	29—25	9
5. 1. pamatskola	26—23	6
6. «Sokers»	10—13	1
7. «Šaitani»	22—32	1
8. Policija	20—33	0
9. Aglona	5—30	0

Rezultatīvāko spēlētāju priekšgalā ir Vladislavs Litvjakovs (Jaunieši) — 16 vārti, Aleksandrs Rukša (Veterāni) — 14, Vladimirs Ivanovs («Šaitani») — 10, Aivars Kurmis (SCO) — 9.

Galda teniss

Latvijas skolēnu sporta spēles

Sporta klubu «Cerība» šīs sacensībās pārstāvēja vidējās grupas meitenes (1982./84.dz.g.) un jaunākās grupas zēni (1985./87.dz.g.). Komandu sacensībās mūsu meitenes (Viktorija Rozentāle, Vita Bārtule un Inga Mūrniece) prata apspēlēt sporta klubu «Rīdze» 5:4, bet piekāpās Iecavas «Dartijai» 2:5 un Smiltenei 3:5. Rezultātā 6. vieta 7 komandu konkurencē. Arī individuālās sacensībās veiksmē šoreiz nebija mūsu sabiedrotā. Inga Mūrniece nepārvāra pirmo

kārtu, bet Viktorija un Vita galarezultātā dalīja 15.-16. vietu.

Zēnu komanda (Oļegs Burjakovs, Ervins Žihars un Vadims Pastars-Prikulis) zaudēja šo sacensību uzvarētājiem — Rīgas 37. vidusskolai 0:5, sporta klubam «LM» 4:5, apspēlēja Bausku 5:4 un «Rīdzi» 5:3. Kopvērtējumā 6. vieta 8 komandu konkurencē. Individuāli atzīstami cīnījās Oļegs Burjakovs, kurš izcīnīja 10. vietu. Ervins un Vadims izstājās jau pirmajā spēlē.

Jāteic gan, ka mūsu puīši bija pāris gadus jaunāki par saviem pretiniekiem.

Latvijas čempionāts. «Tautas liga»

Rīgā notika sacensības par tiesībām iekļūt šo sacensību finālturnīrā un pēc tam pacīnīties par vietu 1. līgā. Diemžēl nepārvāra palika pirmā barjera. 5 komandu konkurencē priekšcīņās 2. vieta aiz Ventspils komandas, kurai tika zaudēts ar 1:5, bet apspēlētās tika Talsi 5:0, «Rīdze» 5:0 un Rīgas STSS 5:0. Mūsu komandā spēlēja Voldemārs Limanis, Oskars Šišla un Anatolijs Isajevs.

Skolu sports

«Oranža bumba»

Šīs sacensībās piedalās to skolu basketbola komandas, kuru audzēkņi nav iesaistīti Latvijas Jaunatnes līgas sacensībās. Pēc priekšcīņām rajonos notiek novadu sacensības. Šeit pirmo kārtu sekmīgi pārvāra Riebiņu vidusskolas meitenes jaunākajā grupā (4.-5.kl.), kuras pieveica Špoģu (Daugavpils raj.) komandu 25:5 un 18:5. Šī paša vecuma Preiļu 1. pamatskolas zēni bija spiesti atzīt Špoģu skolas pārkāpumu 4:25 un 19:17. Vecākajā grupā (8.-9.kl.) pārsvars mūsu rajona pusē. Meitenes: Preiļu 1. pamatskola — Špoģi 49:9 un 49:9. Zēni: Riebiņi — Subate 52:19 un 34:11.

«Vidusskolu kauss»

Atšķirībā no «Oranžās bumbas» sacensībām, šeit var piedalīties arī Jaunatnes līgas spēlētāji. Tieši tas atbaidīja mūsu pretiniekus no Daugavpils rajona — viņi vienkārši neieradās uz sacensībām ar Līvānu 1. vidusskolas zēnu komandām (8.-9.kl. un 10.-12.kl.) un Līvānu 1. vidusskolas (8.-9.kl.) un Līvānu 2. vidusskolas (10.-12.kl.) meitenēm. Jāteic gan atklāti, ka šeit Daugavpils rajona komandu izredzes līdzinājās nullei. Tagad gaidīsim, kā Preiļu rajona komandām veiksies Latgales novada finālsacensībās.

Handbols

Spēlēt gan mēs vēl nespējam šo spēli, taču skolu programmā tā ir un, lai kvalificētāk skolotājiem paskaidrotu šīs spēles nianšas, sporta klubs «Cerība» talkā aicināja kolēģus no Ludzas — viena no Latvijas rokasbumbas centriem. Ciemos pie mūsu rajona skolotājiem bija ieradies Imants Čerņavskis — Ludzas dāmu komandas treneris un sporta skolas pedagogs. Cik vērtīgs bija šis seminārs, paskatīsimies pavasarī, kad pēc ilgāka pārtraukuma atkal sarīkosim skolu handbola mačus.

Imants Babris,
SK «Cerība» direktors

Attēlos:

- Skolotāji šoreiz skolēnu lomā.
- Imants Čerņavskis.

J.Silicka foto

Vecāku ABC Rudzētos

Pirms pāris gadiem Rīgā kopīgā konferencē «Latvijas sievietes valsts 75 gados» satikās Latvijas, trimdas un ārzemju sievietes... Projektu «Vecāku ABC» ir ieguvusi So-

rosa fonda — Latvija «Pārmaiņas izglītībā» finansiālo atbalstu. Šī projekta ietvaros Rudzētu bērnudārza un 1.-9. klašu vecāku, kā arī apkārtējo pagastu, skolu pārstāvji pulcējās kopā... Cimos ieradās Bērnu vides skolas lektore Māriete Velikāne.

šo bērnu grupa «Mēs paši» (vadītāja Vineta Elksne). Turpmākajās nodarbībās, kas notiks katrā mēneša pēdējā piektdienā, vecāki varēs piedalīties nodarbībās «Vecāku saskarsme ar bērniem», ko vadīs Jūrmalas skolu psiholoģiskā centra lektori... A. Grugule, projekta «Vecāku ABC» vadītāja. Attēlā: «Vecāku ABC» dalībnieki pēc nodarbības.

Televīzijas programma no 1. līdz 7. februārim

Table with columns for days of the week (Sestdiena, Svētdiena, Pirmdiena, Otrdiena, Trešdiena, Ceturtdiena, Piektdiena) and rows for TV channels (LTV I, LTV II, LNT, etc.), listing program titles and start times.

